

וארטים לפרשת השבוע

כז. ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך. איתא במדרש שה"ש ד. שהקב"ה אמר את ב' דברות ראשונות אנכי ולא יהיה לך, וכשראו ישראל פרחו נשמתם ואז הם פחדו ובקשו ממשוה שהוא יאמר את שאר הדברות. ומוסיף המדרש שבגלל זה הפסידו ישראל שיש בהם שכחת התורה, ואילו היו שומעים הכל מה' לא היתה בהם שכחה. ולפי"ז רמוז היטב בפסוק ה' אומר למשה ואתה תצוה את בני ישראל, והיינו אתה תצוה אותם את הדברות ולא אני אבל ויקחו שמן זית זך שכיוון שתשלט בהם שכחה יזדקקו לשמן זית ששמן זית משיב את הזכרון. רבי יונתן איבשיץ.

כז. ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד. ומבאר רש"י להעלות מדליק עד שתהא שלבהת עולה מאליה. כך פירש רש"י כאן. ואילו בפרשת בהעלותך פירש עוד פירוש העלות: שעשו מדרגות לפני המנורה כדי לעלות עליה הכהנים להדליק המנורה. וקשה למה רש"י כאן השמיט ד"י? וי"ל, אומר רבי נפתלי מסלוצק, כיון דהמנורה היתה בגובה יח' טפחים והיינו כמטר שבעים בערך וזה גובה האדם, לכך בפרשת בהעלותך שהוא ציווי לכהנים לכל הדורות, הוצרכו מדרגה כדי להדליק את הנרות יפה. אבל כאן מדובר בציווי למשה (שהוא הדליק את הנרות בשבעת ימי המלוואים) שהיה בעצמו בגובה עשר אמות ולא הוצרך כלל למדרגה.

כז. ויקחו אליך שמן זית. הקשה בפנים יפות מדוע נאמר כאן שמן זית ואילו בשאר המקומות כגון במנחות ובמצורע לא נאמר אלא שמן סתם? ועוד מדוע נאמר שמן זית ולא שמן זיתים? וי"ל דהנה יש לחקור מהיכן היה לישראל שמן טהור במדבר הרי לא היו להם זיתים משלהם, אלא נראה שהביאו ממצרים או קנו מעכו"ם בדרך, וא"כ הוא שמן שבא מזיתים טמאים וממילא גם השמן טמא וכיצד השתמשו בו למנורה? אולם הרי מבואר בפסחים ל: שהשמן הבא מן הזית טמא רק באופן שהאדם סוחט בפעם אחת יותר מכביצה והיינו שתי זיתים. ונשמע מזה שהסוחט זית אחד בכל פעם אין השמן מקבל את טומאת הזית. ומעתה י"ל שמשום כך נאמר ויקחו אליך שמן זית זך כדי להזהיר את ישראל שיסחטו בכל פעם זית אחד כדי שהשמן לא יטמא. מתוקים מדבש.

כח. ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך. מבואר שיש עניין שמשוה ימנה את אהרון לכה"ג, וביאר הגרי"ז הטעם דהדבר תלוי במשה שהוא היה הממנה ולא הקב"ה י"ל דמבואר בתוס' שאין מעמידים כה"ג אלא ע"פ מלך, והרמב"ם כתב דבעינן ב"ד של שבעים ואחד למנות כה"ג, נמצא שלכך תלוי מינוי אהרן במשה שהיה לו דין מלך ודין ב"ד של שבעים ואחד.

כח. ג. ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד. וכו' ועשו בגדי קדש לאהרן ולבניו לכהנו לי. הגמ' בשבת לא. מספרת מעשה בנכרי אחד שהיה עובר אחורי ביהמ"ד ושמע קול סופר שאומר ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד! אמר: הללו למי? ענו לו לכהן גדול, אמר אלך ואגידר כד שישמינוני כה"ג. בא לשמאי ונזרק, בא להלל ונגיירו. ולאחמ"כ הראה לו את הפסוק והזר הקרב יומת. נשא הנכרי ק"ו והבין שאינו יכול לשמש. אומר רש"י שם שאותו סופר היה מלמד תינוקות. וצ"ב מנא ליה לרש"י הא ואת מי זה מעניין מה היה? וי"ל שהוקשה לרש"י איך אותו נכרי שמע רק את תחילת הפסוק ואלה הבגדים וגו' ולא שמע את סוף הפסוק ועשו בגדי קדש לאהרן ולבניו, ואם היה שומע זאת היה מבין שהבגדים הם רק לאהרן ובניו, שהרי אסור לעצור באמצע כמו שכתוב במגילה כב: שאסור למצור באמצע פסוק? ועי"ז מתרץ רש"י שזה היה מלמד תינוקות ואיתא שם במגילה שהותר להפעיל באמצע פסוק בשביל ללמד התינוקות.

כח. ו. ועשו את האפוד. הקשה בכלי יקר מה הטעם שבכולם נאמר **ועשית**, ואילו כאן נאמר **ועשו**? וי"ל לפי שאמרו חז"ל (ערכין טז.) שהאפוד בא לכפר על חטא העגל. ולמשה לא היה חלק בזה, לכך הוצרכו בני ישראל לעשות כי הם עבדו ע"ז.

כח. ח. וחשב האפוד כמעשהו ממנו יהיה. יש לומר, אומר רבי ברוך מגרליץ, פסוק זה מרמז על הדין שמחשבת ע"ז הקב"ה מוצרפה למעשה. ואפוד הוא לכפרה על חטא העגל. וזמ"ש **וחשב האפוד כמעשהו** והיינו מחשבת הע"ז שעל זה מכפר האפוד יש לו דין כמעשהו.

כח ט. ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל. כאן בפסוק יש משמעות שהיה האומן מפתח בעצמו את שמות בני ישראל, וכך להלן פסוק יא כתב פתוחי חותם **תפתח** את שתי האבנים. ואילו באבני החושן לא נאמר שיפתח האומן את האבנים, וכל מה שנאמר בהם הוא שהיו האבנים מפותחות בפתוחי חותם, וראוי לעמוד על שינוי זה מדוע לא נאמר גם בחושן ופתחת: וי"ל, אומר רבי צבי פסח פרנק ע"פ הרמב"ן בתרומה כז ה', שבאבני החושן נאמר במלואותם שיהיו שלימות ולא חסרות, והיו חוקקים בהם ע"י הנחת השמיר והיה בוקע בהם בלי להחסיר בזה כלום. וד"ז נאמר רק באבני החושן שנאמר בהם במלואותם אבל לא באבני האפוד עכ"ד הרמב"ן. ולפי הג"ל הכל כפתור ופרח, דבאפוד נאמרה החקיקה בלשון תפתח ופתחת שבהם הפיתוח נעשה ע"י האדם כיוון שלא היו צריכות להיות שלימות, משא"כ אבני החושן שפיתוחם לא נעשה ע"י האדם, אלא ע"י שמיר שנעשה מאלו נאמר בהם שיהיו מפותחות.

כח כא. והאבנים תהינה על שמות בני ישראל שתיים עשרה על שמותם. מבואר בגמ' יומא עג. שכל אותיות הא"ב היו על אבני החושן, וכששאלו באורים ותומים היו האותיות מאירות לתשובה. ומקשה הגמ' הרי בשמות השבטים לא כתוב את האות **צ**, ומתרתת הגמ' שהיה שם גם את שמות האבות ובשם יצחק יש **צ**. ומקשה הגמ' מה עם האות **ט** שאין לא באבות, ולא בשבטים, ומתרגינן שכתוב שבטי ישורון ע"כ הגמ'. ותימה גדולה למה לא שאלו דבר ראשון על האות **ט**. דהוא לפני **צ**. וי"ל, מביא החת"ם, שיש במדרש שתי שיטות מה היה כתוב על האורים ותומים (מלבד השבטים שזה כתוב להדיא בפסוק). שיטה ראשונה סברה שכתוב שמות האבנים אדם פטדה וברקת וכו'. ושיטה שניה סברה שכתוב את האבות. והנה בתחילה הגמ' למדה שכתוב את שמות האבנים היינו אדם פטדה, וא"כ יש שם את האות **ט**. אך כשהגמ' תירצה שכתוב את שמות האבות א"כ חסר את האות **ט**. ועי"ז תרצו שבטי קה.

כח לב. לא יקרע. הגמ' ביומא עב. לומדת מכאן שהמקרה בגדי כהונה לוקה. שנאמר לא יקרע. והקשה הרוטשובר הרי יש כבר פסוק אחר שממנו ילפינן שאסור לקרוע בגדי כהונה והוא 'לא תעשו כן לה' אלוקיכם? ותירץ שלא תעשו לא ילפינן דינא דגרים קריעה דשרי התם גרמא במחיקת שם (שבת קכ) והכא אסור מ'לא יקרע'.

כח. לג. ועשית על שוליו רמוני תכלת וגו' על שוליו סביב ופעמוני זהב בתוכם סביב. היכן היו הפעמונים? הנה כאן התרגום אונקלוס אומר שהפעמונים היו בין הרימונים. ואילו בפרשת ויקהל לט כה אומר התרגום שהפעמונים היו בתוך הרימונים, ועו"כ דבתרגום יונתן בן עוזיאל ג"כ יש סתירה בין הפרשיות, דבפרשת תצווה כתב רבי יונתן שהיו 71 פעמונים, ואילו בפרשתנו כותב רבי יונתן שהיו 72 פעמונים (ויש שמכח קושיות אלו שינו הגרסאות עיני בפירוש יונתן). וי"ל, אומר ה'בד קודש', דהציווי של פרשת תצווה נאמר לפני חטא העגל, ושם הציווי היה לעשות פעמון בין הרימונים וא"כ היו 71 רימונים ובין כל אחד לשני היה פעמון, אז יוצא בס"י 71. משא"כ פרשת קודי היה אחר חטא העגל, א"כ לא היה אפשר לעשות את הפעמונים שהיו מזהב בחוץ, כי זה היה מזהב המקטר, שמזכיר חטא העגל ואין קטגור נעשה סגור, ולכך הוצרכו להשים הפעמונים בתוך הרימונים והיו 72 פעמונים כמנין הרימונים.

כח לה. ונשמע קולו בבואו אל הקודש. בתנ"ך מופיעה ג' פעמים המילה **ונשמע**. א. נעשה **ונשמע**. ב. **ונשמע** קולו. ג. **ונשמע** פתגם המלך. מבאר החיד"א את הקשר בין שלושתם. הנה בגמ' בשבת פח איתא שישראל יכולים לטעון שלא יקבלו עונש על העבירות כי הם היו אנוסים, כי כפה עליהם הר כניגית. ואומר שם הרשב"א שזה הכל עד שנכנסו לארץ, אך כשנכנסו לארץ ישראל בטלה טענת האונס, כי הקב"ה אמר להם אני נותן לכם את הארץ רק בתנאי לקבלת התורה והם נכנסו לארץ (ותלוייהו וזבין זביניהו זבינל). והנה כל זה ניחא רק כשהיו בארץ אך כשגלו והתבטל התנאי ממילא שוב חזרו להיות כאנוסים. ועי"ז הדר קיבלו בפרצון בימי אחשורוש. וכך מפרש החיד"א את ג' הפסוקים הג"ל: בתחילה אמרו נעשה ונשמע אך א"א להיענק ע"כ כי זה היה באונס, לכן יש את הונשמע קולו בבואו אל הקודש היינו לארץ ישראל, ואם תאמר הרי גלו והתבטל התנאי וחזר להיות

אונס? ע"ז יש את היונשמע פתגם בימי אחשורוש שחזרו וקיבלו באהבה. במעל הטורים הביא ביאור נוסף על העניין הזה של ג' פעמים ונשמע. הנה אמרו חז"ל במגילה ג: אמר רבה מקרא מגילה עדיף על עבודה בביהמ"ק ותלמוד תורה. כי על התורה כתוב נעשה ונשמע, וגם על עבודה כתוב ונשמע קולו. ומי"מ ונשמע פתגם המלך **כי רבה הוא**, והיינו קריאת המגילה רבה על הכל. ומרומז גם שירבה' הוא זה שאומר את הדין הזה.

כח לו. פתוחי חותם קודש לה'. הגאון אומר שיש כאן רמז למה דאיתא בגמ' ג' מפתחות בידו של הקב"ה: **חיה**. גשמים. **תחית** המתים. והוא מרומז כאן, פיתוחי היינו מפתח של **חתי"ם**, ר"ת **חיה תחיה** מטרם קודש לה' היינו ביד ה'.

כח לח. והיה על מצח אהרן וגו' והיה על מצחו לרצון להם לפני ה'. לשם מה נכתב פעמיים והיה על מצח אהרן? וי"ל דהנה ביומא ז: וברש"י שם איתא, שהציץ מרצה כשהוא על מצח אהרן בשעת הטימאה, והא וודאי שצריך שיהיה גם בשעת הריצוי, אלא שחידש שם רש"י שצריך שיהיה גם בשעת הטומאה, ולכן כתב הפסוק והיה על מצח אהרן ונשא עוון הקדשים והיינו שזה היה על מצחו בשעת עוון הקדשים, וגם יוהיה על מצחו לרצון תמיד' והיינו שיהיה בשעת הריצוי, שהוא שעת זריקת הדם.

כח לח. ונשא אהרן את עוון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל וגו' והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה'. המילה לרצון כאן היא נראית לכאוף שלא במקומה, כי לרצון שייך במצווה העולה לרצון, וכאן מייירי בכפרת עוון הקדשים, ומה שייך לרצון? מיישב הכתב סופר, דהנה מצינו סתירה דרש"י מביא ממנחות כה. שהציץ מכפר על קרבן שהוקרב בטומאה, ובזבחים פח: אמרו שהציץ מכפר על עזות מצח. וליישב הדברים נ"ל שכשהאדם עושה מצווה הבאה בעבירה, כגון שגול חיטים והפריש ע"ז חלה, אמרו רז"ל דא"ז מברך אלא מנאץ, כי הוא עז מצח שעומד לפני ה' לעשות מצווה, ועושה זאת ע"י איסור וה"ה המקריב בטומאה עומד לפני ה' ומתחצף לגשת בפניו בטומאה, ועי"ז אמרו חז"ל שהציץ מכפר על קרבן שהוקרב בטומאה שזה גופא עזות מצח. והנה העובר בעירה ומביא קרבן, אז הקרבן מוחק ומעביר את העבירה, אבל המביא קרבן על מצווה הבאה בעבירה, העבירה מסתלקת ונשארת המצווה שהיא עולה לפני ה' לרצון. וזה כוונת הפסוק, ונשא אהרון את עוון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ויקריבו בטומאה, וזהו עזות מצח שניגש לפני ה' בחטא, והיה על מצחו תמיד, היינו שילבא מצחו ויכפר על עוון מצח, ואז לרצון להם לפני ה'. שהמצווה שנעשת בעבירה תעלה לרצון מפני שנמחקה העבירה ונשארה המצווה.

כט לג לו. ואם יוותר מבשר המילואים עד הבוקר ושרפת הנותר כי קודש הוא. המהרש"א בקידושין נו חידש שבשר קודש שנותר כיוון שחל עליו שם נותר בטלה קדושתו. ותמנה האחרונים מפסוק מפורש בפרשתנו שכתוב ושרפת הנותר כי קודש הוא? וי"ל דהנה יש להקשות כאן קושיה אדירה הרי כל שלמים נאכל לשני ימים ולילה וא"כ לא יתכן אף פעם שלמים בוקר השני שכבר יחשב נותר שהרי עדיין אפשר לאוכלו עוד יום ומדוע כאן כתוב ואם יוותר מבשר המילואים עד הבוקר ושרפת? וצ"ל שכל השלמים לא לשני ימים ולילה כי שלמים הם מקדשים קלים, אבל כאן מדובר בשלמי מילואים שמובא ברש"י פסוק לא שהם קדשי קדשים ולכך ביום השני הם נותר. לפי"ז י"ל שמה שכתוב כי קודש הוא זה לא הולך על בשר נותר שזה הוא אכן לא קדוש, אלא כוונת הפסוק שאם נשאלת מדוע הנותר עד הבוקר שרף הרי תמיד שלמים נאכלים לשני ימים, התשובה היא כי קודש הוא כיוון שזה בשר המילואים ומילואים יותר קדוש ואף הנותר שלו קדוש. מאת רי"א אלתר זצ"ל בנו הצעיר של הפני מנחם שנלבי"ע בצעירותו.

בפרשת תצוה לא מוזכר שמו של משה בכל הפרשה. אלא ואתה תצוה כמה פעמים ללא שמו של משה. והטעם לכך, אומר הבעה"ט, בגלל שמשו אמר מחני נא מספרך וקוללת חכם אפי' על תנאי מתקיימת. ויש להוסיף ע"כ את דברי הגאון שזה יוצא תמיד בשבוע של ז' אדר שאז נפטר משה רבינו ומרמז על סילוקו. עוד יש להוסיף מחני נא מספרך, היינו מספר כ', ותצוה הוא פרשה כ' ע"פ סדר הפרשיות ומרומז במחני מספרך'.

מעלות הקביעות:

בפרשתנו ויקחו אליך שמן זית זך להעלות נר תמיד. החפץ חיים מביא שעל מצוות הדלקת המנורה יש דגש על המילה תמיד. ואומר ע"כ החפץ חיים כל דבר שהוא נעשה בתמידות יש לו מעלה מיוחדת וכאדם עושה את מעשיו בקביעות רוח של קדושה וטהרה נוראה שורה על הקביעות הזאת. בקביעות אדם מקבל מאה אחוזה רוח מהדבר, אז איזה בן אדם לא ירצה שהמצווה שלו תיצור מעשיו בקביעות רוח של מצווה בקביעות ובתמידות, דהיינו שהלימוד יהיה תמיד בזמן ובקביעות, התפילה ג"כ, וכן שאר קיום המצוות, ואז ירויח שישגי את המקסימום של המצווה ויזכה בזה בס"ח מיוחדת. אם הוציאו לדעת איך גדולי ישראל העפילו למדרגת הגבוהה (מלבד מה שמסרו ע"כ את נפשם בקדושה ובטהרה ולש"ש) הסי"ד הגדולה שלהם הגיעה מהקביעות שלהם בזה, זה שהם עשו את כל מעשיהם בקביעות זה מה שהשרה על מעשיהם רוח של קדושה וטהרה ורוממה אותם למעלה הנשגבה. עוד עלינו לדעת שמעלה הזו של הקביעות היא לא שמורה לגדולי ישראל ולחידי סגולה בלבד, כל אדם מישראל יכול לבוא לדבוק במידה הזאת. מעלת הקביעות מונחת בקרן זוית וכל הרצפה יכול לבוא ולטול. וכמו שכתב הח"ח שאדם המקיים מצווה בקביעות שורה עליו רוח קדושה וטהרה נוראה, **ובסוף ספר שם עולם כתב ז"ל:** במה שקבע איזה זמן ביום לתורה זה אינו בכלל קבלת עול תורה, ורק שקובע עצמו לזה בתמידות, ובספר יעלו חסידים כתב ז"ל: וכדי שיהיה חשוב "קבע" צריך שאותה שעה שלומד, מינה לא יזוע לא יחליפנו ולא ימיר אותו, אם לא מחמת אונס גמור... וזיכה לרב טוב עכ"ל.

מובא בשם הנצי"ב: איזהו מתמיד זה השומר בכל יום את שעות הלימוד שלו (10 ו-12 שעות כפי הענין), ואת אותו השעות הוא לומד בקביעות בכל יום. הסטיפלער היה אומר: כאשר בן תורה לומד בהתמדה יום יום בקביעות 10-12 שעות ליום (כפי הענין) במשך חמש שנים, מובטח לו שיגדל כס"ד גדול בתורה.

מצווה בקביעות מצילה גם ממות. הגמ' מספרת שדוד המלך שאל לקב"ה מתי ימות ענה לו הקב"ה בשבת, מה עשה הוא קבל את לימודו בקביעות בשבת וכך כשיש קביעות אין שילטון למלאך המוות. מסופר על רבי אברהם יצחק טיקוצ'נינסקי שהיה מגדולי הרבנים בליטא, כמה שנים לאחר נישואיו חלתה אשתו הרבנית והוא נסע עמה לאיטליה לצרכי רפואתה, בתקופת שהותו שם הוא היה מוסר שיעור בכל יום בין השעות תשע לעשר בבוקר. הרבנית שכבה על ערש דווי שעותיה ספורות, והנה הגיעה השעה תשע בבוקר, אמרה הרבנית לבעלה יש לך כעת שיעור לך לשיעור אני אחכה לך. איזו גבורת רוח של אישה צדקנית עוד מעט אהיה מסתלקת מהעולם אבל כעת יש לבעלה שיעור קבוע וחלילה לו להפסיק את הקביעות שלו, היא ידעה ברור שאם בעלה ילך לקביעות שלו לא יהיה למלאך המוות שילטת עליה והיא תמשיך להיות עוד שעה בחיים ואכן כך היה. היא הלך לשיעור וכשהוא חזר עדיין הייתה נשמתה באפה, כי מקביעות לא מפסידים. ורק כשחזר עלתה נשמתה השמימה. לימים עלה בעלה הגדול לארץ וזכה להיות אחד מחשובי הרבנים בירושלים. בנו כיהן כמשגיח בישיבת סלבודקה.

אצל גדולי ישראל מצינו מאוד את מעלת הקביעות כמה השקיעו בזה מאמץ. מסופר על הרב מטשביץ שפעם עשה סעודה גדולה של סיום הש"ס, כולם התפלאו הלא הוא סיים עשרות פעמים את הש"ס ומעולם לא ערך סעודה? ענה הרב מטשביץ את הסיים הזה ערכתי מקביעות של 5 דקות בהפסקות הקצרות שהיו לי מפעם לפעם שבאופן קבוע הקפדתי ע"כ וע"ז אני עושה סיום. גם לרבי אהרן וסרמן היה נוהג להגיע חמש דקות לפני התפלה והיה לו קביעות ללימוד מיוחד באותן חמש דקות ולעתים תכופות היה עושה סיום על מה שהספיק ללמוד בזמנים אלו. **רבי חיים שמואלביץ** היה מפורסם בשקדנותו, היו לו כרגיל סדרים קבועים עם חברותות שונות במשך כל שעות היום. בליל שבת היתה לו קביעות שהיה גומר כל מסכת ביצה, וסדר הלימוד היה באופן זה שמיד אחרי תפלת ערבית היה מתחיל מתחילת המסכת (כדי לנצל זמן זה שעד הסעודה) ותוך הסעודה ועל כגון וביני איהם ממשך עד שהיה מסיים כל המסכת ועל כגון זה נהגו המה"מ ב"בתחילת תעשה לך מלחמה". **מסופר על הח"ח** שהגיע לתחנת הרכבת כדי לנסוע ברכבת לילינא לחזק את חומות הדת בעיר. הרכבת הייתה אנמורה לצאת בשעה 4 מרציף ד'. הח"ח היה זקן וחלוש ונשאו אותו על כיסא גלגלים, ובשעה 4 הוא הגיע לרציף א'. הרציפים היו רחוקים זה מזה. ובדרך הטבע לא היה שום סיכוי שהחפץ חיים יגיע לרציף ד' בזמן ויספיק לעלות על הרכבת. והנה לפתע נראתה הרכבת עושה את דרכה לרציף א'... מסתבר שהרכבת סטתה ממסלולה ובמקום להגיע לרציף ד' הגיע עטפות לרציף א'. הנהג

מאמרי מוסר וסיפורים מענייני הפרשה

היה נבון מאוד ואמר שדבר כזה לא קרה לו מעולם. למחרת היתה התנצלות בעיתון מטעם הנהלת הרכבת על השיבוש בנסיעה. ואמר על כך רבי חיים קניבסקי: שהסי"ד המיוחדת באה בזכות הקביעות שהייתה לח"ח לנסוע למסעות חיוק בקהילות השונות. כלומר, לא רק הח"ח יכול לזכות להנהגה שמימית מיוחדת, אלא כל אדם שיש לו קביעות, הקב"ה מסייע לו שיוכל לשמור על קביעותו. **פעם בחול המועד פסח,** רבי חיים מוולוז'ין על חש טבוב והלך לנוח בשעות הבוקר. הוא הלאערה בצהרים, זמן קצר לאחר שהסתיימה תפילת מנחה. ברגע הראשון הוא נבהל ונבעת, הרי הפסיד תפילה בציבור. אך כיוון שמסר נפשו על תפילה בציבור, ידע כי יזכה לסי"ד ולא יפסיד את קביעותו. ואכן, דקות אחדות לאחר מכן התברר כי תשעה אנשים מקרב המתפללים טעו ואמרו בתפילה "משיב הרוח" ועליהם לשוב ולהתפלל... כך זכה לתפילת מנחה בציבור. ויש להוסיף את דברי החזו"א שמי שהתפלל וטעה זה לא ברכה לבטלה.

רבי אליהו דיסקין בהספדו על הרב אלישיב הזכיר את מעלת הקביעות שהיתה לו. רבי שלמה שמשון קרליץ זצ"ל שהיה מרבה לטטוח לפניו שאלות חמורות בעניני גיטין ועגונות וכדו' (נדוע כמה קשר והערכה היה לרב אלישיב אליו) פעם שהגיע ר"ש לרב אלישיב בבוקר [לפני שנים רבות, כשהיה טורח גדול בדרכים] אמר לו הרב בעניימית ר' שלמה שמשון וכי אינך יודע שבתשע מתחיל הסדר שלנו. והתנצל על שאינו יכול להאריך אתו בדברי תורה אלא רק עד הפתח של אוהל שרה. רבותי, על איזה סדר מדובר, לא ישיבה ולא כולל, לבד בביהמ"ד. אבל זו הקביעות שהייתה לו לרב אלישיב, שזה חומה שאי אפשר להזיזה, מלבד בשאלות של פיקוח נפש. עוד סיפר הרב דיסקין זכרוננו שהרב למד בשיעור מסכת יומא למעלה משנה, וכששיימו המסכת עשו בעזרת נשים סיום. וביקשו בני החבורה מהרב שישתף בסיום ובקושי נתרצה הרב לישב שם חמש דקות. ובאותה תקופה התקיים סיום מסכת כתובות מסדר דף מיר, רבי יצחק אזרחי היה מעודד בקבוצה זו. הרב השתתף בשמחת בר מצוה ביום סמוך, ואז ניגש אליו רבי יצחק אזרחי וביקשו שיכנס לסיום המסכת ואמר לרבינו שזה יהיה עידוד וחיוק גדול לבחורים. הוא לא שאל אם זה עיון או קיאות וכו', אלא שאל רק שאלה אחת, האם זה שיעור קבוע, כשנענה בחיוב חייב וישאל לא מדלגים שום יום? וכשנענה בחיוב אמר א"כ אני נכנס.

רבי חיים קניבסקי תמיד אומר שמי שיש לו קביעות מובטח לו ס"ד שלא יהיו לו מפריעים ובזמן הקבוע הוא תמיד יוכל להגיע, רק מה שצריך זה למסור ע"כ איה הנפש במשך תקופה ולא לפספס אף פעם, לאחמ"כ יהיה חסד מ"ד אדירה. רבי חיים קניבסקי הבניא ע"כ סיפור ואבי שליט"א אמר לי שזה היה עם רבי חיים בעצמו. רבי חיים היתה לו בחרותא באופן קבוע בביתו בשעה 3 בצהרים כל יום בשעה חמישה לשלוש הגיע זבוב מוזמם לו באוזן ומעיר אותו. פעם רבי חיים שכב עם חום גבוה הזבוב כרגיל הגיע אך רבי חיים לא קם כי הוא היה עם חום. מה שקרה מאז, הזבוב הפסיק להגיע. ורבי חיים בעצמו מקפיד יום יום על קביעותו הגדולה שהספיק אדירים שא"א לתאר, כמות של מאות ואף אלפי דפים של תורה שהוא הוזה בזה יום ויום והכל בעיון ובעמל רב, וכן הוצאת עשרות ספרים, וכן תשובות רבות על מאות מכתבי תורה ביום, והסיבה שהוא מספיק למרות שבאופן הגיוני זה לא שייך. הוא תמיד אומר שכשיש קביעות יש ס"ד להספיק גם דברים שהם מחוץ לדרך הטבע.

סיפר רבי חיים קניבסקי שזוכר כשהיה בישיבה היה ישן בחדרו של רבי משה סולובייצ'יק, ורבי משה שהיה בחור מבוגר היה עוסק לפעמים בקירוב רחוקים, והדבר היה כרוך בטלנטולים רבים, ופעמים היה שב לישיבה בשעה מאוחרת בלילה, עיניו מאד מחמת עבודתו הקשה, ומנהגו היה ללמוד כל יום דף גמ'. ואף בימים אלו שהיה חוזר בשעות מאד מאוחרות בלילה היה מתעייב לישב הגמ', ומתוך ניס ולא ניס ולא תיר היה לומד את הדף גמ'. ושאלו רבי חיים שהרי לא יצא לו מלימוד זה מתוך עייפות גדולה מאומה, ענה לו הלא יסוד גדול, שאת לימודי א"א לומד בשביל דף זה שלומד הוא עתה, אלא בשביל הדפים שיבואו למחרת ואח"כ, כיון שאם יום אחד יפסיד מלימודו ולא ילמד את קביעותו, שוב יבטל מקביעותו גם בימים הבאים ואחריהם, כי זה כוחה של הקביעות, רק כשאין מחסירים אחרי יום אחד.

עוד סיפר שבדיור הווה עובדא שביקש בחור מסוים ללמוד עמו בחברותא, והסכים לזה אולם התנה עמו תנאי שלא יחסיר מלימודם קבוע אפי' פעם אחת, אולם הלה טען ואמר שכל חורף מביד נהג נופל הוא למשכב ומרותק הוא למטות, ואי"כ אינו יכול להבטיח שלא יחסיר במהלך החורף. ואמר לו רבי חיים שאם מבטיח הוא שמלבד זאת יבטל אף פעם מקביעותו יכול הוא לערוב בעוד שלא יחלה כל החורף ויוכלו תמיד ללמוד, וכך הווה שהתחילו ללמוד בצוותא, ועברו חודשים והבחור הנ"ל באמת לא חלה עד שפ"א הגיע האדמו"ר מסאטמער לארץ ישראל,

והלה חפץ מאד לראותו, ולכן ביקש מרבי חיים שיוותרו על הלימוד הקבוע באופן חד פעמי, כיון שהוא מוכרח לראותו, ורבי חיים לא הסכים לזה, משום שקביעותו ואין מוותרים אפי' על יום אחד בלבד. אמנם הלה לא עמד בנסיון והלך וייתר על קביעותו, ומיד למחרת נפל למשכב. ואמר רבי חיים שהדבר פשוט, דכל מה שעד עתה קיבל סייעתא דשמיא מיוחדת ולא חלה הוא רק בגלל שקיבל ע"ע ללמוד בקביעות גמורה, אך כיון שפעם אחת ויתר על הקביעות תיכף ומיד חלה.

מעשה באברך ת"ח בירושלים עי"ה"ק שהיה מוסר שיעור בכל יום בערב בקביעות בשעה 9 והקפיד בכל כוחו שלא לבטל אף פעם מהקביעות שלו. יום אחד הוא נאנס לצאת מחוץ לעיר, ולאחר כל המאמצים הצליח לגמור כל העניינים בשעה 8 והיה נראה שצבר שביים זה לא יצליח להגיע לשיעור (מאחר והנסיעה עצמה לעיר אורכת כשעה, ועוד עשרים דקות לכל הפחות להגיע לשכונתו אשר בקצה העיר) ובעוד הוא ממתין בתחנה ומהרהר במחשבתו על השיעור שהפסיד היום והנה זה פלא! והנה נעצר לידו בתחנה בעל רכב, יהודי בעל חסד נפלא וקורא לאותו אברך של החכירו להכנס למכונית. האברך נענה מיד לבקשת בעל הרכב מתוך תקוה אולי בכל אופן יצליח להגיע היום לקראת השיעור. במהלך הנסיעה סיפר הנהג לאברך שהוא מקפיד תמיד שלא לשלם ריקס מחוץ לעיר עד רכבו אשר קיבל במתנה מהקב"ה ושואה שמח על כך שזוכה לקיים מצוה גמ"ח. במהלך הנסיעה נוכח האברך לדעת שבעל הרכב נוסע בכיוון אחר לקצה השני של העיר, כך שכפי הנראה לא יצליח להגיע היום לשיעור צריך למסור, אעפ"כ ניסה את מזלו לשאול מהנהג מאחר והוא צריך למסור שיעור קבוע בכיוון אחר של העיר אולי יוסיף להטיב עמו להאריך קצת את הנסיעה לצורך מצוה דרבנים. הנהג נענה שבמחמה לבקשה זו ואדרבה גדלה שמחתו שנתגלגלה זכות על ידו למנוע ביטול תורה דרבנים, כך שהאברך הצליח להגיע לשיעור כרגיל בשעה 9, והיה הדבר לאותו למדנו ממעשה זה שכאשר האדם עושה השתדלות הקב"ה עוזר לו בכל מיני דרכים אף למעלה מדרך הטבע. הדברים נלקטו מתוך שיחות אמו"ר שליט"א ומתוך שיחות דודי רבי שלמה קניבסקי שליט"א.

יהיה יהודי בשם הרב גליק שהיתה לו חנות של טפטים מול איצקוביץ. מידי יום הוא היה נועל את החנות בשעה 7 והיה הולך לשיעור של רבי שמחה קסלר. ערב אחד רבע שעה לפני השיעור, נכנס יהודי לא מוכר לחנות והחיל לבקש הרבה סחורה בצבע כזה ובגודל כזה וכו'. רואה הרב גליק שהעניין ארוך הוא אומר ליהודי סליחה אני מתנצל אני צריך לסגור עוד רבע שעה תבוא מחר בבקשה. אך אותו רב בשלו לא לא! אני צריך לחפץ תבוא לי בגודל פלוני וכו'. הרב גליק רואה שמתקרב הזמן והוא לא עוזב, הוא ניגש אליו ואומר לו אתה רוצה תשאר, אני משאיר לך את המפתחות לתק מה שאתה רוצה לחזור מחר, אין לי זמן אני צריך ללכת, להתראות. ואותו זר אומר אתה איתך נתן לי מפתחות אתה לא מכיר אותי. והרב גליק אומר תעשה לי טובה אני משאיר אצלך מפתחותי אני ממנה לשיעור. שלום הוא מביא לי את המפתחות ורץ החזימה. אותו זר רץ אחריו ואומר לו תשמע אני ממס הכנסה. אם בשביל השיעור אתה מוכן להסתכן כ"כ אין לי ביקורת, אני רושם שהכל חלק.

סיפור נוסף על כח הקביעות: לצער י"סביובים" אלו לא רים לו כלל. זו תקופה ארוכה מעת שבי"ה זכה להוביל תחת לחופה חלק ניכר מצאצאיו, עלו והשתרגו עליו על החובות. אך מה לעשות, היום הוא יום הדין החודשי – ה-20 למניינים. עוד נעט כבר השעה 1:00 ובחשבון הבנק אין כסף... ככלל, מזה הוא יום א יומיים לפני התאריך לדאוג לכסיו הנצרך, אך החודש לא עלה בידו להשיג איזו הלוואה ראויה לשמה. כל נסיונותיו עלו בתוהו. יד"ו, החליט בפסקותו. יעשיתי כבר הרבה מעבר לחובת השתדלות... ואז נצנצה בו חשבה חדשה... על היום הוא לא מצליח להביא מהיכן הגיע אליו רעיון שכזה, אך כך היה מעשה. מחשבותיו התחילו לצלזל בו: על החובות הכספיים שלך אתה עמל ויגע, ועל חובותיך הרוחניים!?!... מאז, יום ואפילו יומיים לפני ה-20 לחודש, הוא עזב ובדק את החסיר או דילג בטעות על אחד מסדרי הלימוד שלו. רק אחר שראה לנכון שלא נשאר חוב מלימודי, או אז היה נפנה לסדר את היגלוגלים לבנק. ובכל פעם ראה סייעתא דשמיא גלויה, כשבזמן קצר ובקלות הצליח להשיג את הנצרך. לפני כחודשיים זה קרה. השעה היתה 11:00 בבוקר, ואז הוא קלט. חודשיים זה כבר לא קרה לו. הפעם משהו השתבש א"כ. הוא עדיין לא הצליח למצוא הלוואה. סקירה קצרה, הזכירה נשכחות. לפני כשלושה שבועות, מחמת סיבות שונות דילג על יד"ו, כשהתכנית הייתה להשלים בשבת, דבר שלא קרה. ימה אני עושה עכשיו, הרהר לעצמו בבנהל. 'בתוך יעשיתי אני חייב את הכסף' ואז החליט בפסקותו: 'השתדלות גשמית עשיתי כבר אתמול. עשיתי לא מעניין אותי כלום, קודם את משלים את הדף!'. בשליטה עצמית יהודית התיישב מול הגמרא המבוארת ולמד בהנהגת את הדף. כשנעמד ממקומו הראה השעון על השעה 12:15. בעוד הגמרא בידו בדרך להחזירה לארון, עבר לידו אברך צעיר. 'אעשה את השתדלות שלי', החליט למול בית המדרש הריק יחסית. 'יש לך אולי סכום פלוני להלוות?'. 'פלט את שאלתו. הגמרא כמעט נפלה ממנו. 'כ"ן', השיב הלה בחיוב, כשהוא מפרט את הסכום שיש בידו, שהספיק ברווח לכסות את כל החוב! רבי אהרן כהן בגיליון 'יגדיל תורה' בעלוא.

ידיעות חשובות וכן דברים מגדולי ישראל ערוך בדרך של שו"ת

שאלה: השבוע אנו קוראים על הקטורת מהי סגולת הקטורת ואמירתה? **תשובה:** כתוב בזוהר בס"פ ויקהל, כי אמירת הקטורת בכונה מוכה את האדם בחלקו בעולם הזה ובחלקו בעולם הבא, והקטורת משנה את הדינים לרחמים. ומוסיף זוהר גזירה היא בשמים, שכל מי שמתבונן בקריאת הקטורת מדי יום, הוא מוגן מכל פגע רע ומזיק וממוות, וכל כוחות הרע לא יתקרבו אליו! ובספר 'סדר היום', שאמירת פרשת הקטורת פותחת את כל שערי הפרנסה ומעשירה, וההוכחה לכך היא מהכנהים שהקטורת היא הקטורת פעם אחת בלבד, כל מי של שיהיה עוסק בקטורת היה מתעשר מיד, ושוב הוא הוצרך להשתמש בסגולת הקטורת להתעשר. והיום, שהקטורת היא באמירה בלבד, ניתנת הזדמנות סגולת הקטורת גם למי שאינו כהן. ועיקר כוחה הוא באמירתה בתבוננות והבנה.

שאלה: מה גדולתם של ימי השובביים בשנה מעוברת, שמסתיימים בסוף שבוע זה? **תשובה:** ימי השובביים היום עת רצון לצומה מאוד, ובפרט הימים האחרונים שהם שנה החיתום, והם מסוגלים ביותר לקבל התפילה ברוחניות ובגשמיות. ובש"ה הוסיף שנה מעוברת זה זמן מסוגל ביותר. וכמובן אי"ה להתפלל בלכוד, לכך כ"א יחזור בתשובה וירבה בצדקה ובתפילה ויזכה שתפילותיו יעשו פירות. וידוע ג"כ שבשנה מעוברת השמים יותר פתוחים לקבל את התפילות, אז מי יספספ דבר זה (מקורות: קופת העיר בשם השל"ה).

שאלה: יום שלישי השבוע הוא פורים קטן מה המנהגים ביום זה? **תשובה:** קדים ונאמר שפורים קטן ביד לגבי שמחה הוא גם לערים המוקפות חומה וירושלים וכדומה. ונאמר בפרסקים שראוי להרבות ביום זה במשתה ושמחה. וכמובן שאין אומרים בימים אלו (יד וטו) תחנון ולמנוח. והם ימים המסוגלים לתפילה.

שאלה: מה הבעיה בביטול הקומה הכשרה, הרי מי שרוצה יוכל להמשיך עם טלפון כשר בלי כל התנאים הלא ראויים? **תשובה:** באם תחילת התפילה ברוחניות ובגשמיות. ובש"ה הוסיף שנה בשינוי המכשירים הכשרים, יתאפשר להכניס סים לא כשר (שעד היום המכשיר הכשר לא קיבל אותו), וגם יתאפשר להזמין קו פרץ לתוך הקומה הכשרה. הדבר יכול לרום למי שמחזיק טלפון כשר לקנות (בלל כל מיני סיבות) קו לא כשר והניסיון בזה גדול כידוע. הדבר הזה יכול לרום חלילה לאסונות רוחניים לכל הגילאים. ולכן צריך וראוי לעשות כל מאמץ שלא יקרה הדבר הזה. ואם חלילה יקרה נצטרך לראות מה יורו גדו"י לעשות, וכפי שידוע, יקיימת התארגנות של כל גדו"י מכל העדות והחוגים למלחמה בדרכי התורה על הקדוש והיקר לנו.

שאלה: כשאדם רואה שהצרות גדולות מאוד והוא לא עומד בזה, איזה חיזוק יש לו לכך? **תשובה:** החפץ חיים ב"ש עולם' ב יב כותב: ע"פ הפסוק אם ראית צרות מושכות כנהר חל, וכו'. והיינו שהצרות גדולות מאוד זה סימן שכעת הישועה תגיע. וכחבלי לידה. וא"כ אדם ששכל אצלו כה הסבל ידע שכעת זה הזמן שיתחיל להופיע אצלו ישועות מעל לדרך הטבע, והם יאמין בזה אזי הוא יראה בתחומה. וכמובן הפתרון הוא ע"י השתפלות לה' מלב נשבר ומאמין בישועתו, ולא תפילה מתוך דכאון אלא מתוך אמונה וקרבת אלוקים.

שאלה: כשאדם מתפלל ותוקפות אותו מחשבות בטלות מה יעשה וינצל מזה? **תשובה:** יתחבב כיצד הוא עומד לפני המלך והוא לבקש ממנו טובה ובאים שוואים שלו ומבינים להטריד אותו ולדחוף אותו. באותה עת הוא צריך לברוח משונאיו ולהדוף אותם ולהתרכז במחשבתו ולא המלך. וכך הדבר הזה בשמוע"י באים המפרעים והמחשבות הם השוואים שלו למנוע ממנו טובות מהמלך. וע"י כך ינצל ממחשבות רעות. שומר אמונים. ויש להוסיף שגם מי שמתפלל שלא בכונה כאשר מזדמן לאדם להתפלל בכונה אותה התפילה מעלה את כל התפילות שבעבר התפלל לא בכונה.

שאלה: למי שיש לו יצה"ר חזק לקום מאוחר לתפילה, (למרות שכשצריך לקום לאיזה עניין גשמי הוא קופץ מהמיטה). אבל לתפילה הוא תמיד מרגיש עייף. מה הפתרון לכך? **תשובה:** אם אדם רוצה שהיצה"ר יעזוב אותו, אזי כל פעם שיש לו יצה"ר למשל לא לקום, הוא יקבל על עצמו לקום רבע שעה יותר מוקדם, ואם יש לו יצה"ר להתבטל אזי הוא יקבע לעצמו עוד חמש דקות למעט מעבר למה שרגיל. ברגע שהיצה"ר יראה שהוא יזיק מזה אזי הוא יעזוב אותו לנפשו. מרבי דוד פוברסקי

שאלה: אדם שעושה טובה לשני, ולאחרי"כ המקבל רוצה להשיב לנותן על ידע נתינת מתנה מפוארת וכדומה. מה הדרך הראויה, לקבל את המתנה או לדחותה בנימוס? **תשובה:** חז"ל אומרים (מדרש רבה לו) אמר הקב"ה למשה ויקח אלך שמן זית זך לא שאני צריך להם אלא שתאירו לי כשם שהארתי לכם. רבי ירוחם ליבוניץ לומד מזה יסוד גדול שאדם שלא מקבל מתנה ממי שהוא נתן לו הוא משחית במידות כי הוא רוצה שההוא ישאר בכיכול כפי טובה. והנה תפילה לימד אותו כן. כי המידות האמיתיות והאצילות הן לגרום שהבן אדם יזכה שיהיה עמו לא ישאר חייב לך כל החיים.

שאלה: היכן נמצאים בגדי החזו"א? **תשובה:** הכובע והמעיל שלו נמצאים אצל בנו של רבי ח"ש קרליץ. השולחן נמצא בבית הכנסת קדושת אהרן רחוב יונה הנביא בבני ברק, וקיבלו זאת מתלמידו רבי דוד פרנקל.

שאלה: בתקופה האחרונה מתפרסמים יותר ויותר מקרים שהמשטרה מבצעת האזנות סתר לכל מיני גורמים, האם יש לאדם מהשורה מה לחשוש מכך? **תשובה:** במדינת ישראל יש חוק האוסר על כל הגורמים ברשויות להאזין בסתר מלבד במקרים חריגים מאוד שפוגעים בביטחון המדינה או עבירות פליליות חמורות וכדו' וכל זה צריך אישור של בית משפט בהרכב מיוחד. מלבד זה כמעט לא מצוי זהה דבר שיתירו האזנות סתר והעונש ע"י הוא 5 שנים בכלא. וכידוע כעת כל המדינה רועשת וגועשת מהאזנות סתר של היו מחוייבות. ובגלל זה מסתבר כי מלבד מה שלמשטרה אין זמן בכלל להתעסק עם אדם מהשורה בגלל מגבלות כח אדם, כמעט סיכוי בעולם שיקרה מקרה כזה של האזנת סתר לאדם מהשורה.

בסוף הפרשה מופיע עניין עשית המזבח. הנה במזבח יש דין שאסור להניח ברזל משום שברזל מקצר ימים ומזבח מאריך ימים. ולפי"ז כתב בא"ר ובמשנ"י סי' ר"ו סק"י"ח לא לברך על פרי כשסכין תחובה בו, כי ברכה מאריכה ימים וסכין מקצרת ימים. וכתבו הפוסקים (ז"ל החיים שם. בן איש חי בלק ד'. וכו') בשו"ת באר משה ועוד) ש"ה"ה לקחת מאכל הכפיסת אוכל מתכת בשעת הברכה ולברך ג"כ אסור וכ"ל. (וע"כ אפשי"ל שעדיף לאכול בכלים חד פעמיים, משום שבכלי פלסטיקי אפשר לחזיק האוכל במזלג בשעת הברכה בכדי לסמוך כמה שיותר את הברכה לאכילה).

היות ויש להציע אזהרה רמוזים לעניינים הנוגעים ל**זכרון**, נביא כאן כמה דברים ששייכים לפחות ידועים איזהו. דבר ראשון נביא את הקשר בין הפרשה לעניינים אלו. **א. יש בפרשה שמן זית זך** שהוא סגולה לזכרון. ורבי חיים קניבסקי כותב בקונטרס זכרון שלא מהני להשים שמן זית שמועיל לזכרון בתוך זיתים שגורם לשכחה. ופעם סיפר רבי חיים שהוא פגש את רבי שלמה זלמן אורבך של אמר לו כי מאז שהוציא את הספר זכרון אשתו יש לה טענות עליו, כי אין לה מה להכין לו לארוחת בוקר כי היה לה קביעות להכין לו לחם עם זיתים שזילפה עליהם שמן זית. **ב. בגמ' ביומא סט.** מובא שהכהנים היו מקפלים בגדיהם תחת ראשיהם והיו ישינים עליהם. והנה הובא במשנ"י ב.ב. שהמניח בגדיו תחת ראשו הוא משחית תלמודו. וענין במשנ"י שם שכתב שלכהנים היה כר מפסיק בין הבגדים לראשם ודו"ש. אלא שרבי חיים קניבסקי בקונטרס זכרון הביא הוכחות גמורות שגם בזכה מקרה אסור להניח בגדי תחת הכר והביא שראוי להיזהר בזה. (הכהנים עשו את משום שבמקדש לא שכח דברים הרעים) וכן הביא רבי חיים ע"פ קבלה לא ישים בשעת השינה נעליים ומכנסיים סמוך לראש. ולישון על השרוול שירי כי זה בטל ליד.

שאלה: האם יש עניין לחסל בכירי טרוריסטים? תשובה: הניסיון מוכיח שברוב המקרים שחיסלו בכירים קמו יורשים יותר אלימים בהנהגת הארגון. לדוגמה השבוע לפני שלוש שנים בדיק חיסלו את בכיר החיזבולה בעאס מוסאווי. מיד מונה לו יורש ה"ה צורר היהודים חסן נטראלה במאז ועד היום הוא מבצע פיגועים. והוא הצליח בירוש להוציא לפועל פיגוע נקמה ענק בארגנטינה שנהרגו בו למעלה ממאה בני אדם, רבים מהם יהודים בפיגועים, במלחמה ובכל מיני מעשי רצח אכזריים ר"ל. אז אמנם כשמשחלים טיוריסטים שעומדים בראש ארגוני הטרור (כמו זה שחוסל השבוע על ידי האמריקאים בסוריה) יש מקום לשמחה, אבל התפילות שלא ניפגע ח"ו צריכים תמיד להיות נר לרגלנו.

שאלה: אמרו חז"ל שאי אכילת פת שחרית יכולה לגרום לאדם 83 מחלות שונות. עוד אמרו חז"ל שפת שחרית היא מועילה לכל הגוף, מהו פת שחרית שצריך לאכול? **תשובה:** הדבר הכי בריא ומומלץ ע"י רבותינו הוא לחם. (עונות הם מאכלים רעים לאכילה בבוקר). וכדי שהמוח יתפקד ביעילות והגוף יהיה מחוזק, כולל כל המערכת החיסונית, יש לאכול 2 פרוסות או שלוש ארבע לגברים. כדאי ובריא להוסיף גבינה או ביצה. ורצוי שיאכל מוקדם בבוקר (עוד לפני השעה 9) וע"י יתחזק כל גופו, מוחו ונפשו של האדם.

שאלה: הרמב"ם מביא בשעה כללים להתנהגות האדם בביתו, הראשון הוא מכבדה יותר מגופו, מה הפירוש? **תשובה:** דין קדימה. אם יש למשל ב' כסאות חייב לתת לה את הכסא הנוח יותר, וכן אם יש מקום ברכב של השווער למישהו אחד והשני צריך להיטלטל ואוטובוס עליו לתת לה את המקום הנוח, ואפילו שבשבילו זה על שבחון הלימוד וכדו'. ורבי אברהם גנחובסקי אומר שהדין הזה כולל עזרה בבית קפיוות וכדומה. והרווח שלו הוא עצום כי ההערכה אליו מתגברת מאוד ע"י שמכבדה, ככה שבע של אשה ואל יחשוב שהוא נעשה סמרטוט ע"י.

שאלה: בית שהאמא אומרת למשל שהיא לא מרשה לישון בחדר פלוני או בחדר שניה, ומיד הילדים שואלים את האבא, שכמובן מרשה הכל. מה תעשה האמא? **תשובה:** כל פעם ששואלים אותה היא תשלח לאבא ותראו איך האבא פתאום עונה במה בקיפות יתר.

שאלה: ילד שחוזר מהחיידר ורוצה לספר משהו, בשעה שאין סבלנות או כל מיני בלאגנים שבלגלם מאוד קשה להתייחס לילד בסבלנות הראויה. האם אפשר לדחות אותו לעוד שעה? **תשובה:** החדייה היא עוול גדול עבורו, כי כעת לחוץ לו, ולכן חייבים לתת לו את הדקות הראשונות שרואים אותו. ואם יש כמה ילדים, לתת לפי התור. וכשיש משהו שלחוץ לו, לתת לו לשחרר מיד. ואם לא נותנים מיד אנו מחמיצים הזדמנות לתת לילד להשתפך, ויותר מאוחר יכול להיות שהוא ייסגר.

שאלה: כשילד מתחבר עם חבר לא ראוי איך מונעים ממנו דו"ז? **תשובה:** לא בכוח! זה לא הולך בכוח... ובדרך כלל כשמחברים את הילד עם מישהו אחר זה לאט לאט מועיל שהוא ישתחרר מהראשון.

מדור זה יש להימנע מלקרוא בשבת: רעיונות של השבוע: א. אם רוצים למלא בקבוק מהמיני בר בלי שישפך, רוכשים בטמבור צינור בקוטר ובאורך הרצויים כמה שקלים בודדים, ופשוט מחזיקים צמוד לברז המיניבר בזמן המילוי. (אי"צ לחבר). **ב.** להקל על העבודות של פסח, להתיחל מפורים קטן כל יום לנקות איזה מגירה, ארון וחדר. **כ.** בסוף יותר קל. **ג.** בדרך כלל בחורף המגבות רטובות וקשה ולא נעים לנגב בהן. בפרט אלו הרגישים ליובש בידים, בשביל שלא יצטרכו להחליף מגבות כל יום כדאי בלילה לתלות את המגבת על שוכנת של ג.ב הכיסא בשביל שתתיבש. **ד.** קשקושי לידים על הקירות, שיפנו עם נייר זכוכית מספר 0. **ה.** להסרת ריח דגים, בצל או שום מהידיים, לשפוף את הידיים עם כף חומץ. **ו.** לאלו המשתמשים במחשב: קורה לפעמים שלאחר שהקלידו ידיושי תורה קובץ וורד (word בע"מ) חדש, מחוסר שימת לב בטעות הקישו על 'אל תשמור', או, יותר מצוי, שהקובץ נתקע, ונסגר בלי לשמור על השינויים. במקום להקליד הכל מחדש, אפשר לפתוח קובץ וורד חדש, ללחוץ בכרטיס למעלה (איפה שכתוב בית, הוספה, פריסת עמוד וכו') על הכרטיסיה 'קובץ', ובצד ימין לבחור בשורה 'פתח'. אז מופיעים בצד שמאל הפרטים האחרונים, אם אפשר להגיע למה שלא נשמר. בגינסרות, החדשות יש מתחת המסמכים האחרונים את הלחצן להגיע למסמכים שלמחר, ובגייסרות הישנות יותר צריך לדפדף באחרונים ללמטה, ובסוף הלחצן הזה מופיע. כשלוחצים עליו נפתח חלון עם המסמכים שלא נשמרו (עד כמה ימים אחורה), ושם אפשר לראות. (בדי"ח הקובץ על המילה הראשונה שבמסמך, ואפשר גם לחות ע"י התאריך). **ב.** מה שמופיע במסמכים שלא נשמרו זה פשוט שמירה אוטומטית של המחשב כל כמה דקות, אפשר לשנות את מספר הדקות כשפותחים קובץ וורד חדש, לוחצים על הכרטיסיה 'קובץ', ובצד ימין ללחוץ על השורה למטה 'אפשרויות', ובחלון שפנתח ללחוץ בצד ימין על 'שמירה', ובצד שמאל יש כל מיני אופציות. כגון כל כמה דקות תהיה שמירה אוטומטית, וגם אפשר לבחור לאיזה תיקיה זה ישמר.

שאלה בחושן משפט: ראובן פרץ לשמעון את המנועול של האופנים החשמלים שלו ולאחר זמן בא גנב וגנב לו אותם. האם ראובן חייב לשמעות. **תשובה:** לכאורה הנידון הזה הוא שגויה שלימה בבי"ק נה: ונפסקה בהשו"ע שצו' ה' והעולה במשם הוא: שהפורץ גרם בפני בהמת חברו וברחה ונאבדה שיטת הרמב"ם לחיוב לא אבידת בהמה משום שזה גרם הרמ"א פוסק שפטר. בשיטת המחבר נחלקו האחרונים לט"ז המחבר פטר ומה שכתב שחייב זה על הגדר עצמה. אמנם בגר"א ובבאה"ג כתבו שלדעת המחבר חייב. ועניין בפת"ש שהביא את החוות יאיר שדן ברבות בזה. ע"פ כל זה נאמר רק בפורץ גרם בפני בהמה שהבהמה בורחת לבד מעצמה לכן יש צד שהווי גרמי. אבל באופנים שהגונב הוא אדם אחר בוודאי הוי גרמא ופטר. משפטי אהרן.

הלכות בענייני היום ועוד הלכות בפרשה ועוד

המשך הלכות שבת. המשך בורר: מתוך מנחת איש לרבי אי"ש שפירא שליט"א: אדם שיש לפניו סלף ירקות ובו ענבניות ומלפפונים במדה שוה, ורוצה להוציא מעט מהענבניות ולהשאיר מקצתן כי ברצונו לאכול את הסלט באופן שרובו מלפפונים, יש להסתפק אם נחשב זה לבוררה, וכן אם יש בסלט מדת שמן ותבלין מסויימים והוא רוצה להוציא מקצת מן השמן כיוון שרוצה לאכול את הסלט כן, שיש להסתפק אם יש בו משום ברירה. ולמעשה יש להחמיר בכל זה ולא ירדסם אלא באופן שיטול את מה שרוצה ובכמות שרוצה מתוך השאר. **מאכל מטוגן וכדומה שהוא ספוג שמן מותר לסוחטו בשבת מלביניו שמנו,** וכן מלפפונים מוצאים וכדומה מותר לסוחטם להוציא את ריבוי המים הבלועים בהם. אבל אם אי אפשר לאכולם מחמת ריבוי השמן או המים שבהם לסוחטם. ואיטנטים שאינו יכול לאכול הדבר אלא על ידי סחיטת השמן או המים, אין לו לסחוט המאכל בשבת

הלכות שביעית ערוך מתוך שיעורי רבי דוד שריבר שליט"א על שביעית: המשך פירות נכרי: נכרי המוכר פירות בצידי הדרכים, האם ניתן לסמוך על כך שהם פירות נכרי? כל המחלוקת האם נוהג קדושת שביעית בפירות נכרי היינו רק בפירות שגדלו בקרקע של נכרי, אבל גוי המוכר פירות שביעית שקנה מיהודי, לדעת כולם יש על הפירות קדושת שביעית. ולכן נכרי המוכר פירות מאחר ואינו נאמן לומר שהם משדה שבבעלותו, יש לחשוש שהם משדה בעלות יהודית (והוא דבר מאוד מצוין), ולכן אם הנכרי מוכר ירקות צריך לחוש שיש עליהם איסור ספחיין (ואיסורים באכילה). ואם מוכר פירות [באופן שאין בהם חוש ערלה] אמנם מותר לקנות את הפירות מהגוי כי אין לגוי איסור סחורה, אבל מאחר ויש לחשוש שהפירות נקנו מיהודי, לכו"ע חל על הפירות קדושת שביעית, וצריך לנהוג בהם כדין פירות הקדושים בקדושה"ש.

חידות

חידות שינון הפרשה לפי סדר ה-א-ב. מתאים גם לילדים: א. בן של אהרון; אביהו. **ב.** היכן יזה מדם האיל ביד וברגל; **בוהן**. ג. איך נקרא החלק העליון של המזבח; **גג**. **ד.** זורקים אותו על המזבח; **דם**. **ה.** איך נקראת מידה של 12 לוג; **הין**. **ו.** איך הקב"ה מצווה על עשרת הברית; **ועשית**. **ז.** פני משבעת המינים המוזכר בפרשה; **זית**. **ח.** מה מכסה את הקרן; **חלב**. **ט.** מה שמים קצות החושן; **טבנות** **זהב**. **י.** מה מנסכים על המזבח; **יין**. **כ.** ממה היה מעיל האפוד; **כליל תכלת**. **ל.** שם של אבן בחושן; **לשם**. **מ.** מה עושים עם חלב הקורבן; **מקטירים**. **נ.** כינוי לציץ; **נזר הקודש**. **ס.** מצווה שעושים על הקורבן; **סמיכה**. **ע.** הציץ יכפר על? **עון קודשים**. **פ.** מה יעשה על הציץ? **פיתוחי חותם**. **צ.** במדוי כהן גדול? **ציץ**. **ק.** איך נקרא המזבח; **קודש קודשים**. **ר.** די מילא את חמגי לב; **רוח חכמה**. **ש.** מספר בפרשה שהוא שם של בד; **שש**. **ת.** כיצד הייתה הכתונת של אהרון; **תשבץ**.

שמות ספרים בפרשה: נר תמיד. אוהל מועד. כתית למאור. חמגי לב. תשבץ. חשב האפוד. פיתוחי חותם. משבצות זהב. אבני זיכרון. חושן משפט. טורי אבן. מילואת אבן. לשם שבו ואחלמה. קצות החושן. טבעת החושן. אורים ותומים. מעשה אורג. נזר הקודש. יד אהרון. כפי הארון. זוהה התנופה.

חידות פרשת שבוע: א. היכן בפרשה מוזכר בפסוק אחד לחם, חלה ומצה. **ב.** היכן בפרשה קודש הקודשים והוא לא קודש הקודשים? **ג.** היכן בפרשה בשר וחלב בפסוק אחד? **ד.** מכנה משותף בין ארבעת המינים לחושן? **ה.** שלושה אחים ששמום מתחיל באותה האות? **ו.** היכן בפרשה אותה מילה פעמיים ברצף?

חידות תורניות: ז. היכן מצינו חיה ודומם ששימשו כשני עדים? **ח.** איזה מילה אומרים כל יום בתפילה ויש כשבגויים רצוף במשך השנה שלא אומרים מילה זו בתפילה? **ט.** פרק כח' פסוק מ' ועשית להם 'מגבעות' היכן עוד בתורה מוזכר 'מגבעות'? **י.** מתי קוראים ביום חול 6 קוראים לעלות בתורה באותו היום? **יא.** איזה איסור הותר בשבת מפני כבוד

הגייגים שנשלחו ומיועדים

גלל הקורונה המלחמה בין רוסיה לאוקראינה תתקיים בזום:

אתה חושב שמישהו חבר שלך עד שאתה מגלה שאתה שמור אצלו בניד בשם יוסי משהו מהתפילה.

לא מובן למה על אריות הפריכיות יש תארך של פג תוקף, כאילו לאן זה עוד יכול להידרדר?

רק בישראל: אחי יש לך דקה שנייה.

מישהו יודע איפה יש מתחם לבדיקת פגוסוס? רוצה לוודא שאני שלילי.

מה בפיך? מה שבפיך, שניניים ולשון.

האיחוד האיזופאי עומד להכריז באופן רשמי על חמאס כאירון טרור. יכול להיות שבהמשך הוא יכריז גם שבים יש מים, שהאוורסט הוא מקום גבוה ושים המלח מקום נמוך?

שם דיסק ברכב. מעביר שיר, מעביר שיר, מעביר שיר, מעביר שיר, מגיע הביתה.

פוגש את אמא ברחוב: צדק אתה עושה פה? לאן אתה הולך? יש לך ארוחת צהרים בסיר על הגז. ושוב אני חוזרת, לא צדק להשתמש באלף כוסות ביום. ואל תשכח לסגור חלונות כשאתה מדליק מנזן, ותגיד את זה גם לברקעי. היום בבוקר הכל היה פתוח, למה לחמם את כל הרחוב? וכי וכי. **פוגש את אמא ברחוב:** הא אבא, אהה הה.

הזוי: היום בסופר אר, רואה אדם מבוגר מחויר למדפים מוצרים שהתייקרו בעקביה לרעה אני מתלבט, ומחלט לאסוף חזרה את כל המוצרים שהוא החזיר למדפים ורשם כגשיו. שלו, ואומר לו: אל תדאג, עלי, נפגש בקופה. האיש הסתובב אלי בדמעות ואמר: מה עשית! אני עובד פה; שעתיים לקח לי לסדר הכל במדפים.

הקטע המביך הזה שכשאתה ילד ואמא שלך אומרת לך לתפוס מקום ליד הקופה בסופרמרקט, ואתה שלך נמנע, והיא עדיין לא שם. יש לי צמרמורת רעב מהחשוב על זה.

חבל שאי אפשר לחושן על אנשים עם הכפתור הימני של העכבר כדי לדעת מה האפשרויות שלך איתם.

יום אחד המקרר שלי יתנקס בי, הוא יבוא לחדר שלי כל כמה דקות יפתח את הדלת יסתכל וילך...

התקשורו אלי מהבנק לבוא לסדר את המינוס. שאלתי אם הוא גדול או קטן, אמרו גדול. אמרתי גדול, אז שיסתדר לבד.

נודע כי בתקופת החקירה נכגד השר לשעבר ליצמן הושתל במכשיר הסי 2 שלו פגוסוס ונשאב מתוכו כל המידע כולל: היסטוריית מחשבון, צלילים, רינגטונים, תאריך, שעה, ועוד.

הבן מתלונן לשידוך אבא, מאוד קשה לי להבין את הגמרא שהרבי'ה מלמד בחיידר - האבא: אין לך מה לדאוג, עוד מעט תהיה גדול ותוכל כבר ללמוד גמרא שוטנשטיין ותבין הכל.

אמרתי לאשתי אשרי יולדתך. אז היא אמרה: תגיד את זה ישירות לאמא שלי, היא יולדתי. אז ניגשתי לשווער ואמרתי לה: אשרי יולדתך.

ממטבוח שלי שרצא: קוגל אטריות ממואל באטריות העונה.

אנבי המיועדת לשידוך הבת שלי מאוד אוהבת ווארטים על פרשת שבוע. למה הוא אף פעם לא אומר לה? - השדכן: אה, אין בעייה, הוא יכול להשיג עלון ולהביא לה.

אין שמחה כשמחת זקנתי.

אין עצב כעצב השן.

שר האוצר הכושל ליברמן מתוסכל מהיחס הלא הוגן כלפיו: למה כולם מתלוננים על זה שכל המחיריים רק עולים. אז ממש לא נכון. בימים אלו חייג המניות בבורסה דווקא יורדים בצורה ממש דרסטיק. למה אף אחד לא מפרגן לומר שגם זה רק בזכותי?

יכול להיות שהממשלה לא נופלת בגלל שממקום כל כך נמוך אי אפשר ליפול?

הנכד שלי שאל אותי: סבא, אתה יודע מה השעה? אז הסתכלתי בשעון ועניתי לו. והוא אמר: טוב, זה לא חכמה, יש לך שעון.

אם יצחק יכול להפוך לאיזיק, למה לא הופכים את יעקב לאיזיק?

שלת שונות חדשה: לרגל הפתיחה מחירי סגיירה.

אני אף פעם לא אשכח לחזאי איך בחודש שעבר הוא ידע בדיוק באיזה יום יירד שלג בירושלים.

חדש על המדף: כיפת בנט קרמבו.

אני בחיים לא אבין את המשפט: הלכו לי הרגליים... מה, זה לא התפקיד שלהן???

מנה חמה... הדבר הכי קל להכנה תומדי תסתכל בהוראות...

לפעמים מי שהורס לך את כל החלומות הגדולים זה בסך הכל השעון המעורר...

אף פעם לא טעיתי ואם טעיתי אז היה בטעות...

המורים קוראים להם העתקה, אהנו קוראים לה עבודת צוות...

אני כל כך לא בכורש שאני מתנשף במעלית...

אם זה נראה קלקר, יש לזה ריח של קלקר וטעם של קלקר, זה פריכית אורז...

יש לך 10 דגים: 5 טבעו, 2 חזרו לחיות. כמה דגים יש לך? תפסיקו לחשב...דגים לא טובעים!!!

שמעתי שבת אחד אומר לחבירו, "נניח שכל תפוח זה שני שקל, אז הנעליים האלו עלו לי שמונים תפוחים..."

הרעג הכי מהנה בילדות: שבטיל שנתני בחיידר האוטובוס של הכיתה שלך עוקף את האוטובוס של הכיתה השניה.

גיל 5 – נופלת לי שן, מקבל חמש שקל. גיל 30 – נופלת לי שן, משלם 3000 שקל.

הבריות ונאסר בחול; **יב.** איזה צמח לא למאכל ולא להרחה ומברכים עליו; **תשובות: א.** פרק כט' פסוק ב'. **ב.** פרק כט' פסוק לו'. **ג.** פרק כט' פסוק יג' ולקחת את שתי הכליות והחלב הקטורת. **ד.** בשיניה יש עבות. **ענף** עץ עבות, מעשה עבות (כח' יד') **ה.** אביהו אלעזר ואיתמר בני אהרון. **ו.** בבוקר בבוקר. **ז.** מעשה חולדה ובור. (תענית) **דף ח' א' ח.** טל, כל השנה אומרים טל בחורף ותן טל מוזר לברכה, ובקץ מוריד מטר. אבל משמחת תורה עד ז' חשוון לא אומרים מוריד הטל ולא ותן טל ומטר. **ט.** בברכת בלעם. "מגבעות אשורוני" (במדבר כג' ט') **י.** תענית ציבור, קוראים בשחרית ומנחה ביחד ו קוראים. **יא.** ציצית שנפסל, בחול חיוב לפשוט כי עובר על איסור תורה כי יש לו דין של קום ועשה בו ציצית שמש"כ בשבת. **משנ"ב** יג טו. **יב.** ערבה.

חידות כלליות וילדים: א. איזה דבר מלך מתהדר בו. לולב כפול ממנו. המלכה תיפצע בלעדיו; **ב.** איך יכול להיות שאחד שואל שני אנשים מה השעה והם עונים לו תשובות שונות ולחלוטין ובכ"ז זה נכון לגמרי; **ג.** איזה תרגיל מורכב מארבע ספרות של 9 והתוצאה היא 100? **ד.** איפה בבני ברק יש הכי הרבה פקקים; **ה.** שני ילדים נולדו פהארת חודש ובאותו יום ובכל זאת הגיל שלהם שונה, איך זה יכול להיות? **ו.** מה הדבר שכאשר תיקח ממנו הוא יגדל, וכשתוסיף לו הוא יקטן? **ז.** מה הדבר שאפשר לעשות אותו ולא לאות אותו? **ח. תשובות: א.** אות ל. **ב.** אחד אטר ל וידע והשני אמר את השעה. **ג.** 9 לחלק ל. **ד.** 99 התוצאה 100. **ה.** במפעל קוקה קולה. **ה.** חן נולדו בשנים שונות. **ו.** בור. **ז.** רעש.

חידון משמעותיות מילים לפרשת תצוה: ז' משמעותיות למילה תמיד: תמיד - במחזוריות קבועה. "להעלות נר תמיד" (שמות כז כ). **תמיד - שם קרבן.** "עולת תמיד העשויה בהר סיני לריח ניחוח" (במדבר כח ו). **תמיד - מוסכת תמיד** בסדר קדשים. **תמיד - ללא הפסק.** ברצף. נידחי יש משגח במקום. **תמיד - עד עולם.** קל חי וקדים תמיד מלון עליו. **תמיד - לאורך זמן.** אני מתכוון ללמוד עם תמיד. **תמיד - כרגיל.** באופן שגרתי. תמיד הוא שמת.

עבור מי שיש לו ועולת מכך

חבר אמיתי זה אחד שגם אם ייצא לו מנטוס ורוד מהחבילה הוא יתן לך אותו.

"אפשר שקית?" – "10" אגורות". –מוציא שטר של 200.

מה הם חושבים כשהם כותבים "שלם וקח"? שאני אשלם ולא אקח?!!

נראה לי אחרי גל האומיקרון, הממשלה תקים "שובר גלים"

אם לקרמבו קוראים ככה, מתאים שלעיתון יקראו "טורבו"....

בטרייה מול הכינרת מקימים שכונת יוקרה חדשה עם דופלקסים, המיועדת לכל ההגרות של הארגונים למיניהם.

שמונים מיליון זה בחחלט סכום נכבד, אבל זה עדיין רחוק מאוד מהסכום הגבוה ביותר בתולדות המדינה שזכה בו מנסור עבאס.

אחד השאיר את השטריימל שלו במוצי"ש בשטיבל בעקבות הגשמים. ביום שישי בער"ש הוא מחפש את השטריימל ואז הוא נזכר שהוא השאיר את זה בשטיבל. הוא רץ לשטיבל דקה לפני שהשקיעה ומוצא את זה, רואה אותו הגבאי ואומר לו "איהה זה שלך? אולי השאיר את זה גם לשבוע הבא, בזכות זה לא אמרו תחנן כל השבוע"

ייתכן שכל זה שרוסיה רוצה להילחם באוקראינה זה בשביל שאם יראו עולה חדש וישאלו אותו מאיפה הוא וכשהוא יגיד אוקראינה לא יגידו לו "אה, זה נחשב רוסיה, לא!!"

תודה זה אני מודה מאוד לכל מי שבזכות העלון לא שותה שתייה מוגזת במוציא הצום. יי"ר שיזכה ללמוד בזמינים שמעטים למדמים בהם, ויידע את המשנה ברורה על בוריו. אני מודה באופן מיוחד לאנן המוכשר מאוד, האיש הרחום וחנן, אהובם של הבריות, נותן מעצותיו המחכימות מאוד לכלל וזכור עיי' קטוב, מראשי הקהל בכמה וכמה קהילות ונותן בכל מקום את ליבו ונפשו, שמקיע כולו בתורה להשועה באהבה אין קץ ובמסירות ממש בהתמדה מרובה, בניו כשתלי זיתים סביב לשולחנו. אין לו בעולמו אלא להרבות עוד ועוד כבוד שמים וכבוד התורה **רבי אלעזר בן אריה שליט"א** שזכיתי לקבל רבות מעצותיו המחכימות.

היכן ניתן להשיג את העלון

ניתן להשיג את העלון בבני ברק: צמוד לכניסה לתלמוד תורה כתב סופר מצד שמאל של הכניסה, בקופסה בפינה בחצר ברחוב סוקולוב 23. **ובבית הכנסת בית אהרן** רחוב רד"ק. **ובביתמ"ד המרכזי מניין אברכים 'פרדס כץ'** רחוב אבוהצירא 9, **ובכולל 'מורשה ודעת' (בית כנסת הגדול)** בספריה בקומה ראשונה (חברון) בכניסה המערבית לקסטל ירוק. וכן בשאר

המקומות ואצל המפיצים הקבועים ובראשם רבי ידידיה זר שליט"א שהוא נכדו חביבם של הסבים שלו גם מצד האבא וגם מצד האמא. **אין לקחת יותר מעלון אחד בשום מקום ללא אישור.** כמובן ניתן להשיג את העלון **במודיען עילית** (לא כמות) החל מיום מחשי בערב בשעה 7: 37 בבניסה לחנות ש.מ.ח. – שירותי משדן רחוב רשבי" 49. **כן ניתן להשיג בהר יונה נוף הגליל** אצל האיש שבבית שמש מאוד רוצים שישמש שם כרב רבי שמחה שולמן שליט"א שכולו ענווה. **כן ניתן להשיג בירושלים** בישיבת מיר אצל האיש שמקפיד מאוד על קביעות בתורה ובמצוות רבי דוד רותשילד שליט"א. או אצל האיש בעל לב הזהב, שכולם אותבים אותו אהבת נפש ואומרים עליו אשרי יולדתו, הדמות של ישיבת מיר רבי אבי פרידנר שליט"א. **בבית שמש** אצל האיש שבזכותו לומדים מאות אנשים מידי יום ביומו בהתמדה אין קץ רבי נחום זכריש שליט"א בבית הכנסת אור אליהו. **וכן** בישיבת מרן הגר"מ שטרנבוך - חבקוק הנביא 7 רמה ג.

בנתיבות ב'בית בוכריס'. **באשדוד:** בית הכנסת החיד"א רובע ג' רחוב יצחק הנשיא. **בירחובות** בישיבת מאור התלמוד, אצל הבחור הכי חשוב שיש ישו רוט שליט"א. **בירחום** אצל גאון הדרום רבי מיכאל גולדנברג שליט"א. **באופקים** בבית הכנסת נר אליהו. **בקריית גת** בביה"כ"י שומרי אמונים מיום שישו. **בעוצם** בישיבת נר זרח. **ברכסיס** אצל אש התורה רבי יוסף המאירי שליט"א כולל נר ישראל גבעה ב. **ברעננה** אצל משפחת זכאי המיוחדת והנפלאה רחוב נעמי שמר 9/5 טלפון-052-6903395. **בפתח תקווה** בבתי הכנסת בניי הדר: באוהל אברהם. שירת מרים. קהל תלמידים. ויוצאי חברון. עיי' היחיד ומיוחד באהבת תורה רבי יואל הנשדלר שליט"א מצדיקי הדור. **בצפת:** בהיכל ישיבת צפת עיי' האדם המושלם חן וברי"ש רבי אברהם לויסון שליט"א. **במנצ'סטר** אצל הדמות של עם ישראל רבי שמואל א. הורביץ שליט"א מחשובי וצדיקי אנגליה: +447425793110.

תודה רבה להבחור החתן החשוב המפורסם בעמלו הרב בתורה וירש וידוע בתפילותיו בהשתכחות הנפש, המאיר פנים לכאז"א ומעודד ומחדש חידושים בתורה. אהוב לשמים ולבריות ובזכותו רבים מיישיבת מכונבוקא קראו את העלון במשך תקופות ארוכות **רבי אשר קליין שליט"א** מיישיבת מכונבוקא שבשבוע זה נשואיו, נברכו שיזכה להקים דורות ישרים ומבורכים.

לקבל את העלון במקס יש להתקשר לטלפון: 03-6180383

כמו"כ העלון נמצא ביכל העלונים בעיצוב בשם 'לבית התורני'. וכן העלון (מלבד ההערות שבסופו) מופיע ב'קובץ גליונות'.

ניתן להוריד את העלון בעמדות קול הלשון וכן את העלונים של כל ארבעת השנים האחרונות. הדרכה: נכנסים לקול הלשון. מקישים על חיפוש רבנים. לכתוב מערכת שבתי. מקישים על פתח תיקיה. מקישים על תיקיית הורדת גליונות. מקישים על לבית התורני. ומורידים מה שרצוים. להאזנה לשיעורי המערכת של שבת: 0733718054

כמו"כ ניתן להשיג במייל: 456alon@gmail.com

יש לדייק במייל ולכתוב קודם 456 ואח"כ 456alon@gmail.com

להשתתפות בהוצאות העלון לפנות: 0527633431 או בינדרים פלוס-רשת הכוללים פרדס כץ-עלון, (שלוחה 2422). זכות הרבים העלוי במסייעים; עלון בודד עולה לנו 15 אגורות.

ניתן לקבל את העלון בכתב יותר גדול במייל הני"ל